Dosarul nr.2rc-21/25 (2-25014561-03-2rc-13032025)
judecătoria Drochia, sediul Rîșcani
judecător M. Adomnița

CURTEA DE APEL NORD
DECIZIE

04 iulie 2025 municipiul Bălți

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord
în componența:
președintele completului, judecătorul Elena Grumeza,
judecătorii Ivan Parii și Natalia Costaș,
examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de SC „Agrogevia-Sem" SRL împotriva încheierii judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 10 februarie 2025 prin care s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Licorent-Agro" către SC „Agrogevia-Sem" SRL privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Poziția instanței de fond:

1. La 04 februarie 2025 reclamantul SRL „Licorent-Agro" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SC „Agrogevia-Sem" SRL prin care a solicitat încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii s-a invocat că, în perioada de la 11 aprilie 2024 până la 20 iunie 2024, conform facturi fiscale în sumă totală de 258 624,05 lei: nr.AAT2578713 din 11 aprilie 2024, în sumă de 10 592,75 lei; nr.AAT2579204 din 25 mai 2024, în sumă de 67 877,13 lei; nr.AAT8312526 din 01 iunie 2024, în sumă de 42 550 lei; nr.AAT8312533 din 03 iunie 2024, în sumă de 73 788,74 lei; nr.AAT8312645 din 12 iunie 2024, în sumă de 3 221,13 lei și nr.AAT8312704 din 20 iunie 2024, în sumă de 60 594,30 lei; societatea comercială "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată a cumpărat de la societatea cu răspundere limitată "Licorent-Agro" marfă în sumă de 258 624,05 lei. Facturile fiscale fiind semnate și ștampilate de ambele părți.
3. Evocă că, SC "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată nu a achitat nimic din datoria acumulată în baza facturilor menționate supra. Având în vedere că, în conformitate cu art.861 alin.(2) Codul Civil, dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie sa execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Respectiv, se constată că SC "Agrogevia-Sem" societate cu răspundere limitată era obligată să-și execute obligațiile în baza facturilor menționate supra, cel târziu peste 7 zile din data fiecărei facturi în parte.
4. Conform datelor financiare, la data înaintării prezentei acțiuni, societatea comercială "Agrogevia-Sem" SRL înregistrează restanțe în partea ce ține de executarea obligațiilor față de la SRL "Licorent-Agro", în baza facturilor menționate mai sus,

suma de 258 624,05 lei. Respectiv, constată ca SC “Agrogevia-Sem” nu și-a onorat obligațiile față de SRL ”Licorent-Agro” conform facturilor fiscale emise.

5. La data de 13 ianuarie 2025, reclamantul prin intermediul avocatului Sergiu Munteanu a trimis în adresa cunoscută a pârâtului o cerere de restituire a datoriei prin care cere achitarea datoriei într-un termen de până la data de 24 ianuarie 2025. Conform extrasului de pe situl oficial al Poștei Moldovei se constata că pârâtul nu a primit cererea de restituire a datoriei deoarece destinatarul nu este disponibil, trimitere returnata expeditorului.
6. Prin cerere de restituire a datoriei, pârâtul a fost preîntâmpinat de faptul că, în cazul în care se va recurge la încasarea forțată a datoriei, se va pretinde și la achitarea în contul reclamantului a tuturor cheltuielilor suportate pentru adresarea în instanța de judecata, inclusiv și calcularea dobânzilor de întârziere.
7. În legătura cu faptul că, neachitarea de către SC “Agrogevia-Sem” a datoriei conform facturilor fiscale menționate, îi provoacă greutăți și pierderi financiare SRL ”Licorent-Agro”, se cere de la SC “Agrogevia-Sem” și achitarea unui prejudiciu sub forma de dobândă de întârziere legală în mărime de 21 175,63 lei, calculata conform legislației în vigoare pe perioada de la 18 aprilie 2024 până la data de 30 ianuarie 2025.
8. Totodată, reclamantul SRL „Licorent-Agro” a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare în limita valorii acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele financiare aflate ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.
9. În motivarea cererii de asigurare a acțiunii s-a invocat că, pârâtul deține în proprietate bunuri imobile, cât si venituri, însă nu-și execută obligațiile. Un aspect important este că pârâtul a primit cererea de restituire a datoriei, însă nu a achitat nimic din datorie, astfel se constată ca pârâtul se comportă cu rea credință și se eschivează de la executarea obligațiilor contractuale. A menționat că conform extraselor de pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată (3 extrase) se constată că pe perioada septembrie 2024 - octombrie 2024, trei companii au depus acțiune către pârât privind încasarea datorie, ceea ce demonstrează încă o dată că pârâtul se comport cu rea credință și față de alți creditori.
10. Astfel, consideră ca sunt șanse foarte mari ca în scurt timp bunurile ce aparțin pârâtului să fie înstrăinate (vândute). Datorită faptului că pârâtul nu a reacționat în nici un fel în urma cererii de restituire a datoriei și nici nu a achitat datoria, reclamantul are temeri ca pârâtul este în stare să înstrăineze toate bunurile care le are în proprietate, astfel eschivându-se de la executarea obligației contractuale, această obligație fiind la data înaintării cereri în mărime de 279 799,68 lei.
11. Consideră necesară aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii deoarece cuantumul datoriei este una foarte mare iar riscurile privind imposibilitatea restituirii creanței sunt foarte evidente, or instituirea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile și sumele de bani din conturile pârâtului este scopul prin care va fi asigurat un echilibru între dreptul părții reclamante, de a beneficia de o garanție privind executarea viitoarei hotărâri judecătorești prin care, eventual, va fi

admisă acțiunea, măsurile de asigurare având un singur scop, și anume, de a sigura executarea viitoarei hotărâri judecătorești și nici cum nu pot avea un caracter și un scop represiv.

12. Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 10 februarie 2025 a fost admisă cererea reclamantei SRL „Licorent-Agro” privind asigurarea acțiunii, fiind dispusă aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile și mijloacele bănești aflate pe conturile bancare ale SC „Agrogevia-Sem” SRL în limita valorii acțiunii în mărime de 279 799 lei.

Solicitarea recurentului:

13. La data de 03 martie 2025 SC „Agrogevia-Sem” SRL a depus cerere de recurs împotriva încheierii judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 10 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu emiterea unei noi soluții prin care cererea de asigurare a acțiunii să fie respinsă.

Argumentele părților:

14. În motivarea recursului se invocă că, cerința formulată de reclamant nu se justifică de un oarecare scop legitim şi nici de principiul procesului echitabil, or, asigurarea acţiunii prin aplicarea sechestrului pe sumele de bani şi bunurile pîrîtei SC „Agrogevia Sem" constituie o ingerință în exerciatrea dreptului de proprietate în situația în care cererea de asigurare a acțiunii nu este cel puțin argumentată.
15. Totodată reține că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, instanța este obligată se se expună asupra raționalității şi temeiniciei cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, precum şi a părţii opuse în caz de aplicare a acestora, dacă există pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului, că prin aplicarea măsurilor de asigurare se asigură un echilibru între interesele părţilor cointeresate.
16. Astfel, reclamanta SC „Licorent-Agro" SRL nu indică nici un motiv plauzibil, care ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii. Or, anume sub prisma pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului urma a fi expusă cerința reclamantului şi argumentată soluția instanței. În aşa mod se constată că, cerinţa formulată de SC„Licorent-Agro" SRL privind asigurarea acţiunii în modalitatea cerută, nu este motivată, nefiind motivată nici soluția instanței de fond.
17. Ba mai mult, încheierea emisă de instanţa judecătorească privind aplicarea măsuriii de asigurare prin aplicarea sechestrului pe sumele de bani şi bunurile pîrîtei SC„Agrogevia Sem" în limita valorii acțiunii de 279799,68 lei pînă la soluționarea pricinii în cauză, nu este corectă în esența sa, deoarece în suma dată sunt incluse şi sumele care se solicită de a fi încasate cu titlu de dobîndă de întîrziere şi cheltuieli de judecată, şi nu doar asupra pretinsei datorii în mărime de 258624,05 lei. Or, valoarea pretinsei dobînzi şi temeiurile existenței acesteia, se lasă pentru soluționare de către instanța de judecată, astfel, doar instanței aparținîndu-i dreptul final să stabilească extinderea acestei dobînzi, la fel, aparținîndu-i dreptul să evalueze raționalitatea cheltuielilor de judecată suportate de părți. În aşa mod, este exclus faptul aplicării măsurilor asiguratorii pe sumele pretinse cu titlu de dobîndă și cheltuieli de judecată.

18. Mai evocă că, în încheierea recurată nu se conţine nici un argument în favoarea concluziei privind necesitarea şi raţionamentul aplicării măsurilor de asigurare şi imposibilității executării hotărîrii, instanța limitîndu-se doar la indicarea normelor de drept aplicabile speței. Astfel, prima instanţă eronat şi pripit, fără a argumenta în ce mod neaplicarea măsurilor de asigurare ar împiedica executarea hotărîrii judecătoreşti şi fără a ține cont de încălcarile drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil, a ajuns la concluzia cu privire la admiterea cerinţei de aplicare a măsurilor de asigurare a acţiunii, prin aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti aflate la conturile bancare şi bunurile pîrîtei, din care motiv încheierea urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi soluții prin care cererea de aplicare a măsurilor de asigurare să fie respinsă.
19. Mai mult ca atît în sine, cerere de cemare în judecată, însăşi prezentul proces civil, partea pîrîtă le cataloghează drept o măsură de recuperare a creanțelor, aplicată de către reclamant față de pîrît.
20. În continuare reține că, prin Legea nr. 240/2024 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024, modificată prin LP321 din 26.12.24, (MO5-7/10.01.25 art.19; în vigoare 10.01.25), parlamentul a instituit moratoriu la plata datoriilor pentru fermierii afectați de secetă, care presupune: suspendarea de la data intrării în vigoare a legii și până la data stabilită a actelor de executări silite și orice eventuale acte de executare silită sau alte măsuri de recuperare a creanțelor, inclusiv a cererilor de intentare a procedurii de insolvabilitate pentru datoriile scadente, născute din contractele de credit și leasing încheiate până la 1 septembrie 2024 cu orice creditori (bănci, OCN, asociații de economii și împrumut, din contractele de vânzare-cumpărare sau de furnizare a produselor fertilizante şi a semințelor etc.).
21. Astfel, în sensul art. 3, 4, 11 al Legii sus nominalizate, reține că recurenta/pîrîta SRL „Agrogevia Sem" cade sub incidența prezentei Legi, or, conform actelor de constatare a pagubelor culturilor agricole de calamități naturale din 24.07.2024 şi 16.08.2024, gradul de afectare a culturilor agricole a debitorului au fost afectat în proporție de 60%, pîrîtul avînd în gestiune terenuri cu destinație agricolă cu o suprafață totală de 298,10 ha şi nu este în procedură de insolvabilitate.
22. Deci în contextul în care recurenta întruneşte condițiile prevăzute la art.3 al Legii 240/2024 din 13.09.2024 şi acceptă în privința sa efectele acestei Legi, a notificat toți creditorii, în conformitate cu prevederile art. 6 a Legii, despre cazul de afectare a culturilor agricole şi invocă incidența art. 4 asupra sa, în conformitate cu prevederile art.11, cu bună credință î-şi asumă interdicția de a nu înstrăina activele din patrimoniul său fără informarea creditorilor. Deci necesitatea şi temeinicia aplicării măsurilor asiguratorii în raport cu debitorul recurent, este o măsură nejustificată care duce la agravarea situației debitorului şi îl pune în imposibilitate reală de a activa în vederea onorării obligațiunilor sale pecuniare, în raport cu toți creditorii, nu doar în raport cu reclamantul în speța dată.
23. Colegiul Civil a notificat intimata SRL „Licorent-Agro” despre depunerea recursului de către SC „Agrogevia-Sem” SRL, oferindu-i termen pentru prezentarea referinței.

24. Intimata SRL „Licorent-Agro” nu a făcut uz de dreptul său procesual și nu a depus referință, fapt ce nu împiedică instanța de recurs de a examina recursul în baza probelor administrate.

Aprecierea instanței de recurs:

25. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, studiind temeiurile invocate în cererea de recurs, examinând înscrisurile, Colegiul civil consideră recursul pasibil admiterii din următoarele motive:
26. În conformitate cu prevederile art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.
27. Potrivit art. 181 alin. (1) și (2) CPC, (1) Încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs. (2) Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.
28. Instanța de recurs, constată faptul că, încheierea instanței de fond din 10 februarie 2025 a fost expediată recurentului la data de 12 februarie 2025, recepționată la 21 februarie 2025 (f.d.79), iar recursul înaintat de SC „Agrogevia-Sem” SRL împotriva încheierii Drochia, sediul Rîșcani din 03 martie 2025, a fost depus la data de 03 martie 2025, în termenul prevăzut de art.425 CPC de 15 zile de la comunicare actului judecătoresc.
29. În conformitate cu art.423 alin. 1), 424 alin. 1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol. Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
30. În conformitate cu art. 426 alin.3 Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
31. Conform art. 181 alin. 4) Cod procedură civilă, pentru soluţionarea recursului împotriva încheierii de asigurare a acţiunii sau de respingere a cererii de asigurare a acţiunii, instanţei de recurs i se expediază copia dosarului, certificată de instanţa care a emis încheierea respectivă, dacă comunicarea nu se face prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.
32. Potrivit art. 427 lit. c) Cod procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionând prin decizie problema respectivă.
33. Examinând recursul potrivit Secţiunii 1 Cod de procedură civilă, instanţa de recurs nu se va implica în esenţa fondului litigiului judecat de prima instanţă, ci va verifica în exclusivitate respectarea normelor procesuale la emiterea încheierii atacate.

34. Actele cauzei atestă că SRL „Licorent-Agro” s-a adresat în instanța de judecată către SC „Agrogevia-Sem” SRL prin care a solicitat încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.
35. Totodată, reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare în limita valorii acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele bănești a pârâtului în limita valorii acțiunii.
36. Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîcani din 10 februarie 2025 cererea reclamantului SRL „Licorent-Agro” privind asigurarea acțiunii a fost admisă.
37. La data de 03 martie 2025 pârâtul SC „Agrogevia-Sem” SRL a depus cerere de recurs împotriva încheierii judecătoriei Drochia, sediul Rîcani din 10 februarie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu emiterea unei noi soluții de respingere a cererii de asigurare a acțiunii. La fel a solicitat, la caz de a fi constatat impactul Legii nr. 240/2024 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătura cu seceta din anul 2024 cu modificările din Legea nr. 321 din 26.12.2024 în vigoare din 10.01.2025, menționând faptul că recurentul cade sub incidența prezentei Legi.
38. La acest capitol, Colegiul remarcă faptul că prima instanță a concluzionat că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, vor crea dificultăți judecătorești și/sau va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, în special la caz fiind în prezența unui litigiu cu caracter patrimonial.
39. Potrivit art. 174 alin. (1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.
40. Astfel, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri. Reclamanta/intimata SRL „Licorent-Agro”” a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea măsurilor de asigurare pe bunurile și mijloacele bănești de pe conturile bancare ale pârâtului.
41. Conform prevederilor art.175 alin. 1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.
42. În conformitate cu art. 177 alin. 1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.
43. Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.
44. În sensul normelor enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau

neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

45. În această ordine de idei, prin prisma prevederilor legal citate aplicabile speței, și pornind de la argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs referitor la impactul în speța dată a Legii nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024, în vigoare din 19.09.2024, Colegiul civil nu se va expune în privința incidenței în speță a prevederilor Legii nominalizate, însă, consideră că argumentele formulate în recurs şi înscrisurile anexate probează în mod *incontestabil dificultatea financiară a debitorului, care se datorează unei calamității naturale - seceta.*

46. Sub acest aspect, Colegiul civil conchide că aplicarea sechestrului constituie o ingerință disproporționată în drepturile debitorului, odată ce instanța urmează să se expună pe fond asupra aplicabilității prevederilor Legii nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024, prevederile căreia, aparent, pot fi aplicabile speței.

47. Colegiul reiterează că la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare, instanţele vor verifica: - raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; - probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; - *dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); - asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate*;

48. Colegiul consideră că prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile și mijloacele financiare ce aparțin pârâtului/recurent, nu s-a asigurat un echilibru just între interesele părţilor cointeresate, măsura aplicată nefiind proporțională cu scopul urmărit.

49. Colegiul notează că CtEDO rezultând din prevederile art. 1 al Protocolului nr. 1, califică că aplicarea unor măsuri care implică anumite restricţii şi imixtiuni în sfera drepturilor persoanelor nu constituie o ingerinţă din partea statului dacă: ingerința este prevăzută de lege, dacă ea urmărește un scop legitim şi dacă ea este necesară într-o societate democratică, ceea ce la cazul din speță, nu a fost stabilit. La fel, CtEDO reamintește că art. 1 din Protocolul nr. 1, cere înainte de toate şi mai ales ca o ingerinţă a autorităţii publice în beneficierea de dreptul la respectarea bunurilor să fie legală, în special, alineatul doi al acestui articol, recunoscând statelor dreptul de a reglementa folosirea bunurilor, impune condiţia ca acest drept să fie exercitat prin punerea în vigoare a „legilor”, principiul legalităţii presupunând existenţa unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise şi a căror aplicare este previzibilă (a se vedea, mutatis mutandis, Broniowski împotriva Poloniei nr. 31443/96, paragraful 147). De altfel, ingerința în dreptul de proprietate trebuie să vizeze nu numai un „scop legitim” conform „interesului general” ci şi să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite şi scopul vizat de orice măsură aplicată de stat, inclusiv măsurile destinare să reglementeze folosirea

bunurilor. Este ceea ce exprimă noțiunea de „echilibru just” de păstrat între cerinţele de interes general şi imperativele apărării drepturilor fundamentale ale persoanei.

50. Colegiul consideră că măsura de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele financiare aflate pe conturile bancare ce aparțin pârâtului, reprezintă o ingerință în exercitarea liberă și nestingherită a dreptului de gestiune în privința întreprinderii, blocând de facto activitatea sa comercială, de aceea această imixtiune trebuie să fie una rațională, justificată și îndreptățită de scop.
51. În speța dată Colegiul Civil reține că, prima instanță în mod eronat a constatat necesitatea admiterii cererii privind asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile și pe mijloacele băneşti a pârâtului/recurentului.
52. Colegiul consideră că această măsură poate crea o situație de supra îndatorare a pârâtului, succeptibilă să blocheze activitatea sa economică, inclusiv în raporturile juridice cu persoanele terțe. Or, în situația în care sechestrul este aplicat inclusiv asupra mijloacelor bănești ale întreprinderii, realizarea unei activități comerciale eficiente, este practic imposibilă.
53. La caz, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important a fi verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a mijloacelor bănești, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.
54. Drept urmare, Colegiul Civil prin prisma prevederilor art.174 CPC, reține că reclamantul-intimat, înaintând instanței cerința privind aplicarea unor măsuri de asigurare a acțiunii, urmează să demonstreze prin circumstanțe reale și probe pertinente și concludente faptul că, în caz de neaplicare a acestor măsuri va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, precum și reaua-credință a pârâtului-intimat, care ar putea crea obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare, or, faptul că pârâtul în opinia reclamantului pe viitor ar putea să întreprindă măsuri în vederea evitării răspunderii civile, prin înstrăinarea bunurilor care le are în proprietate, nu a fost demonstrată, mai ales în situația în care nu s-a stabilit că pârâtul/recurent este vizat în calitate de debitor în careva proceduri de executare.
55. În atare circumstanțe, Colegiul conchide că în speța dată, nu poate fi reținută rea-credință a pârâtului/recurentului cât și faptul că există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunurilor acestuia, or, existența unor impedimente financiare a recurentului se datorează calamităților naturale, la caz nefiind confirmată rea-credința a pârâtului/recurent.
56. Mai mult ca atât, asigurarea acțiunii prin restrângerea anumitor drepturi ale pârâtului, reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în exercitarea liberă și nestingherită a dreptului de proprietate al recurentului SC „Agrogevia-Sem” SRL în privința bunurilor sale - în ansamblul atributelor sale, *de aceea această acțiune trebuie să fie una rațională, justificată și îndreptățită de scop.*
57. Distinct de cele enunţate, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord constată că argumentele invocate în cererea de recurs constituie temei de casare a încheierii contestate, de aceea recursul declarat de SC „Agrogevia-Sem”

SRL se admite, se casează încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 10 februarie 2025, și soluționând prin decizie problema respectivă, va respinge cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

58. Conform art.428 alin.1 Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.
59. În temeiul art.427 lit. „c” CPC al RM, colegiul civil

Decide:

Admite cererea de recurs declarată de SC „Agrogevia-Sem” SRL;

Casează integral încheierea judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 10 februarie 2025, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond prin care:

Respinge cererea înaintată de SRL „Licorent-Agro” privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Licorent-Agro” către SC „Agrogevia-Sem” SRL privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Ivan Parii** **Natalia Costaș**